

Od kościoła w dół idź z nurtem rzeki,
co złotem słynęła przez wieki.
Dojdiesz do sklepu spożywczego
i hasło powiedz drogi kolego.

I to już koniec naszej wyprawy.
Do obaczenia w niedzielę,
być może w naszym miszkowickim kościele.

HASŁO:

1587

MIEJSCE NA SKARB

Opracowanie: Karol Chochorowski, Krystian Czereb,
Sergiusz Gawron, Magdalena Jawor, Sebastian Kowalski, Daniel Król, Renata
Kurzeja, Dominik Lemański, Dawid Mróz, Dawid Nowak, Arkadiusz Ochmański,
Kamil Wietrzykowski, Anita Dydko

Opiekun wyprawy: Anita Dydko

Prowadząca warsztaty i opracowanie: Sławomira Klijanowicz-Marciniec

Przygotowanie i realizacja: Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „Granica”
Lubawka w ramach projektu pt.: „Turystyka wyjątkową wizytówką Ziemi
Kamiennogórskiej”

Koordynator projektu: Bożena Pełdiak

Dofinansowano ze środków Programu „Lokalne Partnerstwa PAFW” Polsko-
Amerykańskiej Fundacji Wolności realizowanego przez Akademię Filantropii
w Polsce.

Q U E S T
W Y P R A W A O D K R Y W C Ó W

DWA KOŚCIOŁY

GDZIE TO JEST?

Wyprawa odkrywa ciekawe miejsca we wsi
Miszkowice. To wieś, która nie leży przy głównych
traktach komunikacyjnych. Tu z mapą na kolanach
jechać należy od Jeleniej Góry drogą nr 369 w kierunku
Lubawki, a podróżując od Kamiennej Góry kierować się
trzeba do Jarkowic. Trochę wysiłku, dużo przyjemności.
Wyprawa rozpoczyna się w górnej części wsi, przy
przystanku autobusowym.

TEMAT WYPRAWY

Wyprawa wiedzie wokół dwóch kościołów, z których jeden,
dawniej był jednym z piękniejszych w regionie, a teraz jest
jedyne strzępem ścian. Drugi przyciąga uwagę szczegółami
architektonicznymi. Wyprawa opowiada o jego historii.

CZAS PRZEJŚCIA: 30 min.

JAK SZUKAĆ SKARBU?

Celem Wyprawy jest odnalezienie skarbu. Po
drodze czytaj mapę i wyłapuj litery ze wskazówek. Hasło
z nich utworzone przyda się, gdy już odnajdziesz skarb.

ŻYCZYMY UDANEJ WYPRAWY!!!

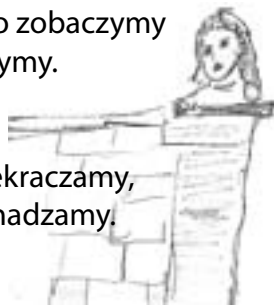
We wsi pięknej my mieszkamy,

ciebie turysto tu zapraszamy.
Miskowice kolorowe, wyśmienite, przygodowe.
Więc z przystanku wychodzimy
i po prawej dwa kościoły zobaczymy.

W jednym biją dzwony, w drugim już nie,
w jednym ludzi tłumy, drugi porasta mchem.
Gdy mur kamienny pierwszego zobaczymy
od razu z zachwytu przyspieszymy.

Ale bramy cmentarnej nie przekraczamy,
wzdłuż muru powoli się przechadzamy.

Plebani księdza pilnują anioły,
ksiądz jest z nich bardzo zadowolony.
Gdy straż aniołów już minimy
do witraża wnet dojdziemy.

Podnieś głowę w stronę nieba,
bo witraż zobaczyć trzeba.

A gdy kościółek obejdziemy
do małych drzwiczek wnet dojdziemy.
Bo to wieża kościoła takie wejście ma,
a nad nimi okrągłe okienka dwa.

Duża to wieża i kwadratowa,
Hełm ma ozdobny, to jak jej głowa.
Datę tajemniczą na ścianie ma,
ty turysto ją znajdź.

Więc mój drogi spójrz do góry,
jest tam zegar szaro-bury.
Dawniej odmierzał czas,
a dziś którą godzinę ma?

Teraz szybko zejdz na ziemię
i popatrz w prawo mój aniele.
Obok głównych drzwi stoi ogromny krzyż,
a pod nim płyty nagrobne trzy.

Dużo wieków już przetrwały
i świadectwo historii dały.

A po prawej za świerkami epitafia cztery,
zajrzyj tam turysto szczerzy.
Na płytach niemieckie litery,
bo Niemcy w Miskowicach przed wojną mieszkali
i te inskrypcje zapisywali.

Lecz chodźmy dalej ku ruinie,
ścieżką pośrodku trawnika.
Z lewej strony jest żołnierza nieznanego mogiła.
Oby pamięć o nim wciąż się jak świeczka tliła.

Gdy już przed siebie spojrzymy,
ruiny kościoła ewangelickiego zobaczymy.
Zostały po nim tylko cztery ściany,
a w XVIII w. był bardzo podziwiany.

Dziś okna i drzwi w większości zamurowane,
opaskami z piaskowca dawniej zdabiane.

Kościół dziś grozi zawaleniem,
warto zapamiętać jego istnienie.

